

CH₃emiteX

09-11/2016

Co kde najdeš?

	 Editorial	
Slovo ředitele školy		3
Slovo šéfredaktora		4
	 Ze života školy	
Den přírodních věd		4
Studenti studentům		6
Atletické závody		7
Proč jsem si vybrala SPŠCH		9
Memoáry čtvrtáčky		10
	 Rozhovory	
S Ing. Vilémem Koutníkem, CSc.		12
S Markem Slámou		14
	 Životní styl	
Herectví		17
Cestovní deníček		18
	 English corner	
Halloween		19
Oliver Twist		20
	 Deutsche Ecke	
Stuttgart		20
Der Jugendaustausch		21
	 Vědecké okénko	
Nobelovy ceny		23
Vědecká přísloví		24
	 Kultura	
Divadlo Káťa Kabanová		25
Harry Potter a prokleté dítě		25
Život je jinde		26
Šnekoviny na závěr		27

Editorial

Vážené kolegyně, vážení kolegové, milé studentky, studenti,

školní rok je v plném proudu a můžeme hodnotit výsledky studia za 1. čtvrtletí. Pevně věřím, že všechny studentky a studenti poctivě pracují, což se projevilo kvalitními výsledky i u čtvrtletní klasifikace.

V současné době probíhá intenzivní spolupráce se ZŠ, jejichž žáci v hojném počtu navštěvují naši školu, včetně Motivujícího centra. Řada škol posílá děkovné dopisy za vynikající popularizaci přírodovědných disciplín. Toto poděkování patří i Vám studentky a studenti. Právě vy významným způsobem popularizujete chemii a naši školu, a to v rámci dnů otevřených dveří, Dne přírodních věd v Zoo Brno a účasti na veletrzích a burzách SŠ.

Také se realizují workshopy s učiteli chemie ze ZŠ, probíhá příprava na soutěže, olympiády, SOČ, soutěž Mladý chemik apod. Škola intenzivně spolupracuje se Sdružením rodičů a přátel školy, a to v rámci příprav oslav 65. výročí založení školy, školního plesu a nadstandardního vybavení školy.

Rád bych ještě uvedl, že probíhá příprava projektu Erasmus+, v rámci kterého budou moci studentky, studenti a pedagogové vycestovat do zahraničí na odbornou praxi, dále příprava předvánočního zájezdu do Vídně, realizace spolupráce Brna a Stuttgartu a mnoho aktivit v kulturní a sportovní oblasti.

Dne 18.10.2016 se sešel rozšířený poradní sbor (RPS). Jednání RPS probíhalo za účasti významných představitelů strategických firem, kontrolních a výzkumných ústavů, akademických funkcionářů a také zástupců odboru školství KÚ JMK. Bylo konstatováno, že absolventi SPŠCH Brno jsou velmi žádaní na trhu pracovních sil a jsou vítáni i na VŠ. Výsledky našich studentů jsou hodnoceny vysoce pozitivně a v tomto smyslu je kladně hodnocena práce celé školy.

Rád bych poděkoval všem, kteří mají podíl na příznivém hodnocení školy. Přeji všem radostný advent a těším se na další spolupráci.

S úctou

Vilém Koutník, ředitel

Milí čtenáři,

školní časopis má na naší škole dlouholetou tradici, posledním jeho šéfredaktorem byl Marek Sláma, mnozí jej jistě znáte. Před dvěma lety se nepovedlo sestavit tým redaktorů, proto časopis stagnoval a nevycházel. Když už to vypadalo, že se v tradici nebude pokračovat, tak jsme se my, studenti, rozhodli, že si jej obnovíme! A to se taky stalo! Konečně vychází první číslo. Děkuji všem redaktorům a profesorkám za spolupráci při tvorbě tohoto čísla. Doufáme, že se jeho obsah bude líbit!

Za celou redakci CHEMTEXu

Leoš Šáblík

Leoš Šáblík, šéfredaktor školního časopisu

Ze života školy

Den přírodních věd

Určitě jste již slyšeli o DPV neboli Dnu přírodních věd. Je to akce pořádaná naší školou, tedy přesněji řečeno námi - studenty SPŠCH a Zoo Brno. Jak už název napovídá, je to akce zaměřená na vzdělávání v oblasti přírodních věd. Každý rok se DPV koná ve dvou termínech - na jaře pro veřejnost a na podzim jako vědomostní soutěž pro základní školy a nižší ročníky víceletých gymnázií. Letošní podzimní DPV měl obrovský úspěch a velké množství kladných ohlasů. Doufáme, že květen bude stejně úspěšný i pod jiným vedením. Pokud máte zájem podílet se na přípravě a realizaci DPV, můžete nás kdykoliv kontaktovat. Všem vám moc děkujeme za účast a budeme se těšit na další nové tváře.

*Lukáš Brůha, Žaneta Koudelková,
nově nastupující vedoucí DPV*

foto ©Denisa Jančíková — na fotce stanoviště CHE

Chemici v ZOO

Dne 5.10.2016 se v Zoologické zahradě konal Den přírodních věd, který každoročně pořádají studenti SPŠCH ve spolupráci se Zoo Brno. A jak to dopadne, když vypustíte chemiky do zoo?

DPV vzniklo na naší škole před čtyřmi lety a stále jej zdokonalujeme. Je určená především žákům základních škol, ale i jejich mladším sourozencům rodičům a prarodičům. Po celé zoo jsou rozmístěna stanoviště s chemickými pokusy, ukázkami srstí zvířat či horninami, nesmí chybět ani spousta zajímavých informací od fyziky přes botaniku až po zoologii obratlovců.

Letos se akce zúčastnilo více než 70 družstev ze základních škol a nižších stupňů víceletých gymnázií z Brna a okolí. Žáci se ale museli poprat i s větším nepřítelem než zimou – s pamětí. V soutěži znalosti přírodních věd ale nakonec zvítězilo Gymnázium Brno, třída Kapitána Jaroše.

A protože všechno krásné jednou končí, i my jsme se dočkali posledního družstva a už se těšíme na další rok plný nových pokusů a otázek.

Kateřina Vybíralová

Studenti studentům

SRPŠ

Z prostředků SRPŠ byla studentům dána možnost vytisknout 140 černobílých kopií na nové multifunkční síťové tiskárně. Co k tomu potřebujete? Jen svůj čip.

Debatní liga

Krom jiných aktivit se na škole pořádá i debatní liga. Jak už název napovídá, soutěží se v debatování. Bližší informace ti sdělí Dominik Černý ze 4. A či paní profesorka Renata Solnická.

Schránka důvěry

Že jsi nikdy neslyšel, že ji ve škole máme? Nevadí, nachází se ve studovně a můžeš do ní napsat jakékoliv své trápení.

Nový automat na vodu

Do 4. patra byl zakoupen nový automat na vodu.

Koučink

Paní profesorka Darina Hradecká a pan profesor Luboš Holý pořádají kurz *Nauč se učit*.

ISIC karty

V případě zájmu studentů se škola zapojí do slevového programu ISIC, díky kterému můžete získat mnoho výhod. O slevách najdeš informace na stránce: www.isic.cz.

Sport

I přes to, že se v názvu školy píše průmyslová, účastníme se i celé řady sportovních závodů. V září jsme se zúčastnili a úspěšně reprezentovali naši školu na Corny středoškolského poháru a závodu O pohár rektora Univerzity obrany.

Corny středoškolský pohár

Konal se 20. 9. 2016 na stadionu VUT Pod Palackého vrchem v Brně. Tuto akci vedl pan profesor Miroslav Vymazal, který nás po celou dobu závodu podporoval. Závodilo se v základních atletických disciplínách. Družstvo chlapců obsadilo 9. místo z 21 družstev a družstvo dívek 7. místo ze 14 zúčastněných družstev.

Nejlepší výkony předvedli:

	nejlepší výkon chlapci	nejlepší výkon dívky
60 m		Kristína Fricová - 8.74
100 m	Marek Zelinka - 11.52	
200 m		Sabina Špičková - 31.27
400 m	Roman Lučivňák - 59.13	
800 m		Lucie Leonová - 2:57.75
1500 m	David Klíč - 4:14.00	
dálka	Adam Zemánek - 4.80	Anna Šudáková - 4.27
výška	Jindřich Kunc - 1.57	Karolína Valová - 1.36
	Tomáš Hofírek - 1.57	
koule 3 kg		Lada Fialová - 7.68
koule 5 kg	Radomil Švancara - 9.93	
štafeta	SPŠ chemická - 2:16.91	SPŠ chemická - 3:02.58

O pohár rektora Univerzity obrany

Položila jsem jedné z účastnic Denisi Janíčkové z 3. D pár otázek:

Kdy a kde se závody konaly ?

Byl to čtvrtek 22.9.2016 na atletickém stadionu UO v kasárnách Jana Babáka v Brně - Králově Poli.

Který učitel tam s Vámi byl a kdo reprezentoval naši školu?

Paní profesorka Ing. Marcela Hallová a týmy ve složení Jindřich Kunc, Jan Staňo, Veronika Říhová a druhý tým Jakub Volf, Jakub Martikan a Denisa Jančíková.

Co jste při samotném závodu dělali a jaké jste měli plnit úkoly ?

Celý závod měl několik odvětví. Jednalo se o vytrvalostní běh na cca 4-5 km, vědomostní testy z matematiky, všeobecných znalostí a angličtiny, nakonec aktivity jako lanová disciplína, střelba, překážková dráha, hod granátem na cíl a závody na koloběžkách. Nejprve jsme splnili vytrvalostní běh, při kterém jsme měli v každém kole jeden vědomostní test. Poté postupně obešli a splnili zbylé disciplíny.

Bylo to pro Vás fyzicky a psychicky náročné?

Nejnáročnější část celého závodu byl jednoznačně běh. Nejednalo se ale o nic nezvladatelného. Během celém závodu panovala v našem týmu přátelská atmosféra a našla se i motivace a pomoc v podobě nošení slečen v týmu na zádech, což dle všeho nebylo proti pravidlům.

foto ©UNOB — na fotce Jindřich Kunc, Veronika Říhová

Byly tyto závody k něčemu přínosné?

Určitě! Nejen, že sport je zdravý a ve zdravém těle zdravý duch, ale také jsme si mohli ověřit, které vědomostní odvětví máme zmačknuté a na čem naopak musíme zapracovat.

Jak jste nakonec dopadli? Jste s výsledky spokojeni?

Naše týmy se umístily na krásném 9. a 12. místě, což jsou ze 30 zúčastněných družstev velmi dobré výsledky! S výkonem jsme byli spokojeni, ale víme, kde se zlepšit pro příští rok.

Proč jsem si vybrala právě SPŠCH?

Vybrat si školu bylo pro mě velice těžké. Kam půjdu na střední? Jaké zaměření? Co když mě to nebude bavit? Najdu si potom dobré zaměstnání? Tyhle otázky si kladl snad každý deváťák. Já měla ovšem jisto v tom, že chci na školu do Brna. Sice to pro mě znamená brzké vstávání, jelikož bydlím asi 30 km od Brna, ale tuhle oběť jsem byla ochotná přijmout. Teď už jen zbývalo vybrat si školu.

Výběr jsem měla zúžený tím, že jsem nechtěla gympl ani učňák. Na chemickou školu jsem poprvé narazila na přehlídce středních škol v Olympii, škola mě ihned zaujala. Řekla jsem si, že to bude něco pro mě, jelikož mě baví chemie, biologie, fyzika i další přírodovědné obory. O školu jsem se začala zajímat a ptát se na ni ve svém okolí. Všichni v rodině z mého výběru byli nadšení, protože můj strýc i můj kmotr jsou vystudovaní chemici. Podala jsem si hned obě přihlášky na chemku.

Přijímací zkoušky dopadly dobře a já se na školu dostala. Nyní uplynuly dva měsíce a já své volby nelituji. Ve škole jsem velmi spokojená. Je zde velice příjemné prostředí a jako třída tvoříme dobrý kolektiv. Velice se mi líbí i rozvrh, jelikož zde převládá chemie a matematika nad humanitními předměty. Také je dobré, že se chemii neučíme jen jako teorii, ale jednou týdně máme dvě hodiny laboratorních cvičení.

Škola organizuje taky zajímavé výlety a zájezdy. Já osobně se těším na zájezd do Vídně, který bude těsně před Vánocemi, a na sportovně-poznávací zájezd do Chorvatska, který se uskuteční na konci školního roku. Doufám, že mě nadšení ze školy neopustí a že zde budu i nadále spokojená.

Marie Fialová

Memoáry čtvrtáčky

Střední průmyslová škola chemická, Vranovská 65, Brno. Celkem dlouhý název, že? Při otázce "Co studuješ?" musí tento dlouhý název každý z nás během pár vteřin vyhrknout. Jistě tato otázka a její následující odpověď lezla na nervy nejednomu maturantovi. Ani já jsem to neměla nijak jinak. Tato škola mi byla a stále je domovem. Dnes se nenajde na škole příliš mnoho studentů, kteří si pamatují to co já. A co že se vlastně během let tak zásadního změnilo? Až na pár radikálních změn, kterých bylo vskutku jako šafránu, se během let jednalo o drobné estetické úpravy. Tyto změny a úpravy buď nikdo nezaznamenal, nebo si na ně takovým způsobem zvykl, že mu během let už nepřišly podivné a nebo úžasné.

Psal se rok 2012, když se tato škola stala mým domovem (ano, vím, co si říkáte "Páni ta musí být ale stará!"). Viděla jsem poprvé své budoucí spolužáky a hlavně Marka Slámu ještě jako zelenáče (ten mladý gentleman, který se tak ochotně stará o DPV) a řekla jsem si: "Tolik nadaných duší pod jednou střechou. Co tu proboha zrovna já dělám?".

Během následujících let mi stále naskakovala otázka, jestli naše vláda zásadně začala měnit stravu na základních školách. Studenti s každým novým prvním ročníkem se mi zdáli menší a mladší. Ale že by se s jejich menší výškou a mladšími rysy měnila i jejich inteligence? V žádném případě. Studenti vždy dosahovali těch nejlepších kvalit. Jejich vynikající umístění na všech možných olympiádách, na které naše škola posílala mladou krev a které už ani neznám všechny z paměti, nebyla výjimkou, nýbrž pravidlem. Vysoká byla i kvalita odborných prací SOČ, které studenti hrdě prezentovali na městských a krajských kolech. Údajně se někteří dostali i do dalších kol, ale to mi můj bohatý studentský život (a skutečně tím nemyslím sezení nad knihami) nedovoľoval registrovat.

Když jsem ze začátku mluvila o radikálních rozdílech, tak mě nikdy nenapadlo, že to, co jsem již první den považovala za samozřejmost, tam již za pár let nebude. Má skříňka, která se mi na rok stala úložištěm všeho možného, se za pár let záhadně vytratila i se skříňkami v blízkém okolí.

Kolem inkriminovaného prostoru vyrostlo staveniště, jehož důvod a existence se mi stala záhadou. Dnes, když již vím, že se v nově vzniklém křídle naší školy nachází "motivační centrum" za několik miliónů, tak je mi důvod jeho existence stále záhadou. Avšak faktem zůstává, že náš ročník tuto novou část budovy zkrátka nezažil. Až na mě.

Velmi příjemnou změnou ve školní kantýně a důkazem, že demokracie na naší škole existuje, se stala studenty odhlasovaná nabídka párků v rohlíku, jehož cena se každým rokem zvyšuje. Když na to myslím, tak se modlím za zdárně složenou maturitu, protože nechci zažít párek v rohlíku za 20.

Během let se i profesori na škole měnili. Některé profesorky odešly na mateřskou, jiné se z mateřské vrátily, pár profesorů přibýlo a jiných zase ubylo a občas si sama nejsem jistá, kdo učí jaký předmět.

Avšak je pár věcí, které zůstávají s naší školou spjaté a jsou to věci, bez kterých si naši školu neumím představit. Mezi ně patří například:

- 1) Náš pan ředitel je stále největším kavalírem, kterého jsem v životě viděla
- 2) Pan profesor Guráš bude stále studenty oslovovat "bobe"
- 3) Školní knihovna, která vždy vlastní ty nejlepší knižní novinky a knihy již dávno zapomenuté
- 4) Něco, čemu říkám "Pane/paní profesorko, pustíte nás, prosím, o 5 minut dříve na oběd."
- 5) Věčně pozitivně naladěná paní Svačinářka.

Co dodat? Každý student, který se rozhodl pro naši školu, udělal nejlepší rozhodnutí svého života. A jestli je něco, na co budu určitě ráda a s láskou vzpomínat, tak jsou to léta na SPŠCH Brno.

Tak tedy mnoho zdaru maturantům a všem ostatním hodně štěstí ve studiu!

Andrea Levine

Rozhovory

Na svůj první rozhovor v životě jsem si vybral ředitele naší školy **Ing. Viléma Koutníka, CSc.**

Jak jsem se s tímto „soustem“ popral, posuďte sami.

kresba ©Barbora Bendová

Dobrý den pane řediteli, dneska máme takový typický podzimní den. Máte toto období rád, nebo jste spíše letní typ?

Dobrý den. Mám rád letní i zimní počasí. Jsou krásné dny, když svítí sluníčko, rovněž tak dny jako je ten dnešní – sychravý. Takové počasí k podzimu patří. Navíc příroda je krásně zbarvena do žluta až červena. A i když třeba prší, tak

jsou ty dny krásné.

Jelikož jste z Brna, tak mě napadá otázka. Co máte na Brně rád?

Brno je překrásné město. V nedávné anketě o tom, kde se ze světových měst žije nejpohodlněji, Brno se umístilo na předních příčkách a předčilo dokonce i Prahu. Brno má rozumný počet obyvatel, krásné historické jádro, kvalitní městskou hromadnou dopravu a hlavně zde je největší koncentrace mladých lidí - žáků a studentů ve vztahu k počtu obyvatel v rámci celé ČR. Důležitý je rovněž velký vědecký potenciál Brna. Město má nádherné okolí. Na jihu roviny a úrodné oblasti pokryté vinicemi, na severu vrchovinu, dále Brněnskou přehradu, která je skvostem.

Jak vzpomínáte na svá studia na střední a vysoké škole?

Byl to pro mě nádherný čas. Období prožité na SPŠ chemické bylo krásné. Vzpomínám na to velmi rád. Tehdy jsem si to neuvědomoval a nejen já, ale i spolužáci. Tak už to většinou bývá. Oproti střední škole je studium na vysoké škole velmi specifické a má jiný charakter. Nejkrásnější léta jsem určitě prožil na chemické.

Co jste dělal po vysoké? Nastoupil jste rovnou do provozu, anebo jste pokračoval v akademické sféře?

(smích) Hned po vysoké škole jsem šel samozřejmě na vojnu. Jako vysokoškolák (špagy) jsem měl roční povinnou vojenskou službu. Sloužil jsem v Jindřichově Hradci. Na toto období také vzpomínám rád. Ne vždy to bylo však jednoduché. Po vojně jsem nastoupil do zemědělského provozu. Zabýval se výživou a ochranou rostlin. Další etapou bylo 11leté působení na vysoké škole v pozici odborného asistenta na ústavu chemie a biochemie. Následně jsem dostal nabídku na místo ředitele SPŠCH Brno. Přijal jsem ji a s radostí jsem se vrátil na tuto školu.

Po letech to pro Vás byl jistě krásný návrat. Jste tady ředitelem celých 20 let. Jak byste zhodnotil to, jak se škola za tu dobu změnila?

Škola se změnila výrazně. Když jsem nastoupil do funkce ředitele, bylo zde cca 170 žáků. Dnes jsme na hranici kapacity školy. tj 500 žáků. Podmínky se rovněž změnily. Vývoj technologií, analytické instrumentace se nutně promítá do vybavenosti školy. Nutno uvést, že SPŠCH Brno měla vždy svou tradici

a své dobré jméno mezi ostatními středními školami. SPŠCH je značka. Daří se jí vychovávat skvělé lidi. Nesmírně si vážím práce předchůdců a také tehdejších pedagogů. Při této příležitosti musím také zmínit 65. výročí školy, které brzy společně oslavíme.

Máte nějaké koníčky, kterými trávíte volný čas?

Rád sportuji. Využívám k tomu každou příležitost. Také rád cestuji ať už po ČR, anebo do zahraničí. Nádherné jsou Alpy. Mám vnoučata. Aktivita s nimi lze označit rovněž jako hobby.

Čtete? Máte nějakého oblíbeného autora či knihu?

Čtu. Zejména odbornou literaturu nebo vědecké časopisy. Podobně literaturu zaměřenou na historii a literaturu faktu. Mým oblíbeným autorem je Karel Čapek. Byla to významná osobnost a vynikající spisovatel.

Držíte se v životě nějakého motta?

Motto..., krédo. Prostě je nad námi autorita, kterou plně respektuji. Řídím se desaterem. A snažím se tak žít. Autority rovněž vidím ve svých bližních.

Jak vidíte svou budoucnost ať už blízkou, anebo tu vzdálenější?

Uvidíme. Dá-li Pánbůh zdraví, tak bych rád na této škole působil. Máme před sebou ještě mnoho oblastí, které chceme vylepšit a posunout tím školu zase na vyšší úroveň. Být opět kvalitnější institucí v rejstříku jihomoravských škol.

Prozradil byste nějaké své dobré a naopak špatné vlastnosti?

Těžko říct. Hodnocení nechám na každém z Vás. Samozřejmě mám i špatné vlastnosti.

To je ode mě vše. Děkuji Vám za rozhovor a přeji krásný zbytek dne, školního roku a i celého Vašeho působení na této škole.

I já mockrát děkuji. Vám mladým lidem – žákům, studentům držím palce. Vy jste budoucnost této společnosti a tohoto národa. Jsem rád, že s vámi můžu spolupracovat. Držte se, ať se vám daří, dobré zdraví a pozdravujte rodiče.

Marek Sláma je další personou chemické, a proto jsem si ke svému druhému rozhovoru nemohl vybrat nikoho jiného.

kresba ©Barbora Bendová

Nazdar Máro. Jako první se mi rozhodně nabízí otázka: Jak vzpomínáš na chemickou?

Nazdar! První věc, kterou musím říct, je to, že teď jsem zrovna docela intenzivně vzpomínal na chemickou, neboť jsem psal do almanachu k 65. výročí příspěvek. Došel jsem k tomu, že ač jsem na tu školu třeba ve čtvrtáku v některých oblastech nadával a byl jsem takovej zababuněnej, tak se ukázalo, že mě to posunulo svým způsobem hodně dopředu. Dá se říct, že chemická je takové místo k rozletu, i když si to většina lidí, co tu školu ještě studují, nemyslí. Já jsem si to také myslel, ale na dobu studia na chemické vzpomínám mnohdy s úsměvem na rtech.

Takže co ti chemická dala a co ti vzala?

Chemická mně vzala 4 roky života (smích). Ale dala mi náskok spíše v podobě tzv. měkkých dovedností, třeba pro mě není problém psát protokoly jako pro některé gymnazisty (což je nejzmiňovanější klad z pohledu absolventů chemické), a taky organizační schopnosti. Zkušenosti jsem si také odnesl ze studentské rady. Třeba odolnost vůči některým typům lidí. Stejně tak z CHEMTExu, kde se rozšířil můj tvůrčí potenciál. Možná i díky tomu, co nás chemická naučila v prvních dvou letech, jsme s mnoha dalšími studenty byli schopni uspořádat DPV.

Když ještě zůstaneme u chemky. Který kantor ti přirostl nejvíce k srdci?

Nad tím jsem taky dost přemýšlel, ale nejvíce asi samozřejmě třídní, Tomáš Kropáček, který je jednoduše perfektní borec a budu na něj vzpomínat, dokud mi to moje neuronové dovolí. Ale na druhou stranu také moc rád vzpomínám na Mgr. Naďu Svatoňovou, kterou jsme za třídní měli ve druháku. I když jsem s ní měl pár nepříjemných střetů. Ale to je jedna z dalších věcí, které mi střední dala, výchovu.

Takových osobností je taky mnoho, třeba šéfka ediční rady CHEMTExu Mgr. Darina Hradecká, která mi lidsky chybí. Dále bych taky chtěl říct, že díky Mgr. Lucii Kutnohorské jsem odvážnější a chtěl bych jí za to i touto cestou poděkovat.

Momentálně studuješ na Masarykově univerzitě. Co přesně?

Studuju ekologickou a evoluční biologii, se zaměřením na zoologii. Před nedávným jsem si vybral i téma bakalářky a můžu prozradit, že se budu zabývat hydrobiologií, přesněji to bude výzkum velikosti genomu chrostíků. Na začátku jsem moc nevěděl, co od vysoké čekat, ale teď můžu říct, že mě studium chytlo obrovským způsobem a na kampus se vždy vyloženě těším.

Oblíbený předmět na vysoké?

Je to předmět, který se nazývá *terénní cvičení k systematické botanice* a byl to týden, který se konal v NP Podyjí a moc rád na něj vzpomínám. Mnohé znalosti o květeně ČR jsem si odvezl právě odtam. Pokud bych měl jmenovat předmět, který se vyučuje klasickou formou, tak by to asi bylo cvičení z fylogeneze a diversity vyšších rostlin.

Máš krom DPV a biologie obecně ještě nějaké koníčky, kterými trávíš čas?

Jedním z nich je třeba má práce, ve které právě sedíme, KC Babylon, a to díky skvělému kolektivu. Zde mimochodem pořádáme už třetím rokem i Ples chemiků. Pracuji i s dětmi v Přírodovědné stanici Kamenáčky v Židenicích, kde vedu kroužky v průběhu školního roku, o prázdninách uplatňuji své pedagogické nadšení v naší milé zoo, kde společně s mojí kamarádkou a také absolventkou chemické Nelou, vedu některé turnusy letních příměstských táborů. Dělal jsem i číšníka. Všechny ty práce jsem dělal/dělám rád, protože mám prostě rád kontakt s lidmi.

Jak vidíš sebe po vysoké?

Samozřejmě nechci skončit bakalářským titulem, takže bych rád pokračoval v magisterské programu, případně nějakou rigorózní zkouškou, ale to je hudba budoucnosti. Každopádně po vysoké bych se rád viděl nejlépe na některé z pozic v zoo. Nebránil bych se však ani možnosti se odstěhovat do pohraničí (např. na Šumavu). Provádět tam nějaký terénní výzkum v NP. Záleží na tom, jaká místa budou tou dobou volná. Krom toho bych chtěl taky za svůj život stihnout i nějaký čas učit, ať už

na ZŠ, SŠ nebo gymnáziu.

Založil jsi DPV a nadále jej vedeš, i když už jsi z chemické dva roky pryč. Jak bys zhodnotil nedávno proběhlé DPV pro ZŠ a nižší stupně gymnázií?

Já musím říct, a možná to bude ode mě nečekané, protože málokdo je zvyklý, že bych nějak veřejně chválil. DPV bylo velmi kvalitní i podle recenzí, které dostáváme. Chtěl bych tímto moc poděkovat Adélce Šindelářové, Žanetě Koudelkové, Lukáši Brůhovi a Honzovi Stránskému, jak tu akci zorganizovali. A jsem rád, že jsme po těch 4 letech konečně přišli na to, jak to dělat tak, aby to vše klapalo a bylo to efektivní a ne především efektní. Zvládli to i studentky a studenti nejen na stánovištích. Jim patří můj velký dík.

Já ti moc děkuji za rozhovor a za všechno, co ještě pro školu děláš.

Já děkuji též a taky děkuji za to, co všechno na chemické děláte vy.

PS: Tímto bych chtěl moc a moc poděkovat celé redakci CHEMTEXU za jeho znovuobnovení a přeji mnoho spokojených čtenářů a aktivních přispěvatelů.

Michal Bezůšek

Životní styl

Koníček, nebo láska na celý život?

Co pro vás znamenalo divadlo, když jste byli malí a co pro vás znamená dnes? Pro většinu z vás je to jen příležitost se odreagovat nebo „ulejt“ ze školy, ale pro mě je to celý život.

Nejspíš nikdy nezapomenu na chvíli, kdy jsem jako šestiletá holčička poprvé zakusila tu sladkou chvíli po představení, kdy se jdete uklonit na jeviště a slyšíte potlesk diváků, přestože je pod září reflektorů nemůžete vidět. Už tehdy mi bylo jasné, že herectví nebude jen klasický kroužek, který mě za chvíli přestane bavit. Teď je pro mě vlastně celý život. Je to můj styl života.

foto ©Kateřina Vybíralová

Herectví a divadlo celkově, pro mě bylo příležitostí být alespoň chvíli sama sebou a vypustit všechny emoce, které jsem v sobě dusila. Jako každé dítě jsem ale i já měla období, kdy jsem chtěla co nejrychleji dospět, a tak jsem se s divadlem nějakou dobu příliš nekamarádila. To si ale ke mně po nějaké době našlo cestu především díky Letní herecké škole. Tam jsem si mimo jiné také zkusila práci inspic, produkce

a pro mě nejdůležitější – práci režiséra. Pociť, že jsem ve svých sedmnácti letech schopná zorganizovat skupinu lidí, týdenní práce není zbytečná, je vlastně nejlepší, který jsem mohla po představení mít.

Díky tomu všemu jsem si uvědomila, že se divadla v životě nechci vzdát. A čím jsem starší, tím jsem i zamilovanější do divadelních prken.

foto ©Kateřina Vybíralová

Kateřina Vybíralová

Proč cestovat?

Cestovat se dá nejrůznějšími způsoby. Pěšky, stopem, vlakem, autem nebo taky letadlem a lodí. Lidé cestují za POZNÁNÍM přírody, měst nebo taky sebe sama. Hledají si svoje životní cesty, vypořádávají se se svými zážitky a touží po něčem novém. Myslím, že cestování je nejlepší investice. ČÍM DŘÍV se s tím začne, TÍM LÍPE. Zejména to platí ve studentském věku, kdy dotyční nemají tolik zkušeností a povinností, které by je od toho odrazovaly a jsou otevřeni novým věcem. Vede to také k OSAMOSTATŇOVÁNÍ, ale přináší to rizika, a proto rodiče své miláčky neradi pouštějí samotné. Vyprávění o dobrodružství KAMARÁDŮ je velmi zajímavé a každý jim ho závidí. Cestování spojuje lidi a vynucuje si jejich hlubší poznání a vzájemnou spolupráci.

V příštím příspěvku vypíchnu některé zážitky ze 14 denního výletu z Černé Hory.

M. Ch.

English corner

Halloween

This holiday is celebrated more and more in the Czech Republic. Usually as some private party or official, it's not typical in our country going from house to house like in England or America, where we can see children dressed as ghost or other creatures say carol Trick or treat and get sweets from strangers.

First thing we can imagine, when somebody says Halloween is probably black or orange colour, but have you ever thought what these colours actually mean? Orange should symbolize the harvest and black should be the symbol for darkness and death. It has its roots in the past, when Scottish Celts celebrated the end of the harvest time and coming of the dark part of the year, which was winter. They used to call it Samhain and this day has become the second most successful commercial feast in America after Christmas.

Every year in America sweets for more than 2 billion US dollars are sold on Halloween and the most popular candy is a chocolate bar Snickers.

The typical symbol of Halloween is of course an orange carved pumpkin, which is called jack-o'-lantern, but originally Scottish and Irish carved rutabaga. Americans started to use pumpkins as they say they are much better for carving and look more scary.

Will you try to carve a pumpkin on Halloween or will you prefer the original rutabaga?

Or do you think that Halloween doesn't belong to the Czech Republic?

zdroj: <http://www.freepik.com>

Theatre Oliver Twist

One day, they told us that we could go into the theatre to see Oliver Twist. Our teacher, Ms Solnická, offered it to us. It should be played all in English, so only the ones that are good at English could go. In the day of the performance, we went to school just for two hours. Then we went with our supervisor to watch what they had prepared for us. It was really good. Well, I was too far from the stage, and I'm too little, so sometimes I didn't see much, but it didn't matter because just the sound of their English was so satisfying that I was excited all over the time. What was really good and I appreciate a lot is that they were going into an audience and communicated with it. I've already seen a film about Oliwer Twist, but this? I'm very glad that I could see it different way.

Klára Šustrová

Deutsche Ecke

Stuttgart

Basisdaten

Staat: Bundesrepublik Deutschland

Bundesland: Baden-Württemberg

Einwohner: 623 738

Fläche: 207, 36 km²

Oberbürgermeister: Fritz Kuhn (Grüne)

zdroj: www.stuttgartcitizen.com/

Stuttgart ist die Hauptstadt und die größte Stadt des deutschen Bundeslandes Baden-Württemberg. Die Stadt liegt in Südwesten Deutschland am Fluß Neckar. In Stuttgart leben über 600 000 Einwohner. Am 21. Oktober 2012 wurde Fritz Kuhn zum Oberbürgermeister gewählt. Der Name Stuttgart kommt aus dem Wort Stutengarten, was „Kobyli zahrada“ bedeutet. Die Herkunft des Namens zeigt das Pferd im gelben Feld im Wappen. Die Stadtfarben sind Schwarz-Gelb. Die Stadt wurde

vom Herzog Luidolf von Schwaben im Jahr 950 gegründet. Stuttgart dominieren viele Sehenswürdigkeiten aus dem Mittelalter bis zur Gegenwart.

Sehenswürdigkeiten:

Fernsehturm in Stuttgart – der erste Stahlbetonturm in der Welt

Altstadt mit der Stiftskirche Stuttgart

Altes Schloss, Neues Schloss, Wilhelmshaus am Charlottenplatz und Staatstheater

Schloss Hohenheim

Schloss Solitude

Barockschloss Ludwigsburg mit Gärten

Stuttgart ist die erste Stadt, in der ein Taxi gefahren ist. In Stuttgart haben zwei Automobilen ihren Sitz – Porsche und Mercedes-Benz.

Viktorie Svobodová

Austauschbesuch

Unsere Schule hatte im Oktober einen Austauschbesuch aus dem Institut Dr. Flad aus Stuttgart.

An dem ersten Tag, am Mittwoch, als die Austauschstudenten angekommen sind, sind wir ins Stadtzentrum gegangen. Unser Lehrer Herr Kolář hat uns begleitet und hat über historische Legenden oder interessante Plätze erzählt. Das war "so" interessant, leider hat es geregnet und wir waren müde. Wir haben uns ins Bett nach Hause gefreut.

foto ©Miroslava Huňová

An dem zweiten Tag waren wir in der Schule. Das Programm hat für uns Herr Matuška organisiert. Am Vormittag haben wir die Härte aus dem Wasser bestimmt. Am Nachmittag haben wir Paracetamol vorbereitet. Danach sind wir zu einem Lasergame gegangen. Wir hatten viel Spaß.

An dem dritten Tag haben wir einen Ausflug gemacht. Wir sind nach Blansko gefahren und weiter in den Mährischen Karst zu Fuß gegangen. Zuerst haben wir die Punka-Höhlen besucht. Dann haben wir in dem Restaurant Skalní mlýn zu Mittag gegessen, das war lecker. Danach sind wir ins Ekohaus gegangen. Nach diesem erschöpfenden Tag sind wir ins Teehaus gegangen.

An dem vierten Tag hatten wir freies Programm, jeder Student hat etwas anderes unternommen.

An dem fünften Tag haben wir abgesprochen, dass wir zum Brünner Stausee fahren können. Das haben wir auch gemacht.

Es war ein schöner Schüleraustausch.

N. P.

foto ©Miroslava Huňová

Vědecké okénko

Nobelovy ceny 2016

Medaile, diplom a 8 miliónů švédských korun (22,5 milionů Kč). To je přesně to, co dostanete, stanete-li se laureátem Nobelovy ceny. Cena, jež se uděluje již od roku 1901, oceňuje osoby, které významně přispěly v těchto šesti oborech lidské činnosti: chemie, fyzika, fyziologie nebo lékařství, literatura, mír a ekonomika.

V prvních říjnových dnech zjistil svět jména letošních nositelů Nobelovy ceny. I tento rok, ostatně jako pokaždé, byly ceny uděleny za objevy, činy a díla, které význačně posunuly svět o krok dopředu. Letošní rok se jedná o tyto počiny (jména nositelů jsou uvedena v závorkách):

Nobelova cena za chemii – za vývoj molekulárních strojů (*Jean Pierre Sauvage, Fraser Stoddart a Bernard Feringa*)

Nobelova cena za fyziku – za teoretické výzkum neobvyklých stavů hmoty (*David J. Thouless, F. Duncan M. Haldane a J. Michael Kosterlitz*)

Nobelova cena za fyziologii nebo lékařství – za objevy mechanismů udržující stálé buněčné vnitřní prostředí (*Jošinori Ōsumi*)

Nobelova cena za literaturu – za vytvoření nové formy básnického vyjadřování (*Bob Dylan*)

Nobelova cena za mír – za snahu mírovou cestou uzavřít příměří s kolumbijskou povstaleckou organizací (*Juan Manuel Santos*)

Nobelova cena za ekonomiku – za rozvoj teorie smluv (*Oliver Hart, Bengt Holmström*)

Jak již název naší školy napovídá, nás nejvíce bude zajímat Nobelova cena za chemii. Tu v letošním roce obdržely celkem tři osoby (maximální počet osob, mezi které se může jakákoliv Nobelova cena

rozdělit). Jedná se o Francouze Jeana Pierra Sauvageného, Frasera Stoddarta a o Nizozemce Bernarda Feringa. Tito tři pánové zasvětili svůj profesní život studiu kontroly pohybů molekul. Zjistili, že uměle ovládané molekuly mohou plnit určité úkoly, pokud jim dodáme energii, např. ve formě světla. Zmínění vědci kromě toho dokázali vyrobit miniaturní motor a nanoauto, jehož součástky jsou téměř tisíckrát menší, než je šířka lidského vlasu. Avšak i přes to, jak to zní úžasně, tak si musíme uvědomit, že molekulární stroje a jejich výzkum jsou zatím v úplném počátku. Momentálně probíhají práce na fundamentálních věcech, a tak nelze predikovat, kdy se dostaví jejich využití v praktickém životě.

Jiří Doležel

Vědecká přísloví

Zkusili jste si již někdy, jak by asi vypadala přísloví a rčení přeložená do vědecké terminologie? Náš časopis ti přináší několik příkladů:

- A. Vzdálenost bodu A, (což je místo, kde ukončí, puze gravitační silou, svou dráhu malvice) od bodu B (což je místo ležící svisle pod místem započetí její dráhy) se blíží k nule.
- B. Subjekt A, jenž vyvíjí úsilí o vytvoření svislého či úklonného díla ústícího na povrch a determinujícího subjekt B, sám opíše dráhu ve zmíněném díle ústící.
- C. Odolnost rostliny, opatřené žahavými chloupky, vůči poklesu teploty pod 273,14 Kelvinů, je dokonalá.
- D. Druhá mocnina tří profesí se jeví prvním dvojčíslicím dekadické soustavy pauperizace.

-
- A. Jablko nepadá daleko od stromu.
 - B. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.
 - C. Mráz kopřivu nespálí.
 - D. Devatero řemesel - desátá bída.

zdroj: <http://www.logix.cz/michal/humornik/Prislovi.xp>

Leoš Sáblik

Do divadla na Kát'u.

Na začátku října představilo Národní divadlo Brno nové zpracování Káti Kabanové. Toto představení mimo jiné zahájilo Mezinárodní divadelní a hudební festival.

Proč jít právě na Kát'u? Režisér Robert Carsen si krásně pohrál s obrazem opery a velice melodická hudba našeho Leoše Janáčka k tomu sedí. Osloví vás nejen voda, ale i kulisy. Dřevěná prkénka, s kterými během představení pohybují víly smrti a vytváří z nich místa pro herce, budí opravdu silný dojem. Stylově působí také světelné efekty. Celé představení je tak trochu moderní. Voda znázorňující řeku Volhu je taktéž něco nevídaného. Původní ruské prostředí, které by se mělo v představení objevit, divák ani nezaregistruje. Místo toho vás zasáhne tragédie lidských citů a síla příběhu. A o čem je vlastně opera Káťa Kabanová? To musíte zjistit sami!

My studenti máme navíc slevu. Pokud přijdeš půl hodiny před představením do divadla a koupíš si lístek na balkón, bude tě stát pouze 50 korun. No není to super?

Petr Strejček

Život je jinde

Román francouzského spisovatele Milana Kundery pocházejícího přímo z Brna, můžete najít od září v naší školní knihovně.

Román vypráví příběh mladého Jaromila, který se kvůli vnímání své méněcennosti vůči vrstevníkům a společnosti, rozhodne stát členem komunistické strany, a jemuž není zatěžko postavit se i proti vlastní rodině.

Děj je situován do roku 1948. Jsme svědky nástupu komunistického režimu v Československu. I přesto, že na první pohled se román zdá silně protikomunistický, což je také důvod, proč byl tehdejším režimem zakázán, jako většina Kunderovy tvorby je ve skutečnosti zaměřen spíše existencionálním proudem. Jeho cílem je zachytit vývoj osobnosti

zdroj: www.ndbrno.cz/

mladého člověka, kterého si nikdo během jeho života neváží. Tento mladík, se proto rozhodne stát součástí zruďného udavačství a komunistické manipulace, jak sám tvrdí autor románu.

Brněnské nakladatelství Atlantis velmi aktivně pracuje na znovuvydání tvorby tohoto autora, jenž se vyhýbá veřejnosti a médiím. A může být právem hrdé na vydání tohoto velmi žádaného románu.

Mně osobně se tato kniha velmi líbila. Mohu ji vřele doporučit všem stálým, tak i začínajícím „kunderovcům“.

Za redakci Chemtexu přeji příjemné čtení!

zdroj: www.databazeknih.cz/

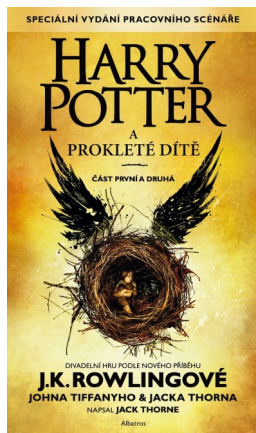

Andrea Levine

Harry Potter a prokleté dítě

Divadelní hra Harry Potter a prokleté dítě je pokračování úspěšné řady knih Harryho Pottera. Fantasy je napsáno na námět britské spisovatelky J. K. Rowling s pomocí Jacka Thorna a Johna Tiffanyho. Knihu napsal Jack Thorne.

Jak už jsem zmiňovala, kniha navazuje na předchozí knihy o Harrym Potterovi. Děj se odehrává o 19 let po bitvě o Bradavice. Harry Potter to nikdy neměl snadné a teď, jako přepracovaný zaměstnanec Ministerstva kouzel, manžel a otec tří školáků, to má ještě těžší.

Potýká se s minulostí, která nechce zůstat tam, kam patří, a jeho nejmladší syn Albus se mezitím musí prát s tíhou rodinného dědictví, o něž nikdy nestál. Minulost a současnost se čím dál hrozivěji prolínají a otec i syn zjišťují nepříjemnou pravdu: temnota někdy vyvěrá z nečekaných míst.

Kniha se mi celkem líbila, ale někdy mně vadily scénické poznámky. Knihu doporučuji všem fanouškům Harryho Pottera.

Kateřina Holzmannová

zdroj: www.kosmas.cz/

Šnekoviny na závěr

Zdroj: <http://www.dancerny.wz.cz/>

Vít Pulec

SLEDUJTE SVOU ŠKOLU NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH!

@SPSCHBR

 CH₃ emteX

číslo: 16

náklad: 270

školní periodikum | vydává

Střední průmyslová škola chemická Brno, Vranovská, příspěvková organizace

ediční rada: Mgr. Darina Hradecká

jazyková úprava: Ing. Renata Solnická, Mgr. Milena Kubátová

realizační tým: Leoš Sáblík, Michal Bezůšek, Kateřina Vybíralová

grafika a fotografie: Denisa Jančíková

výtvarnice: Barbora Bendová

redaktoři: Jiří Doležel, Lada Fialová, Marie Fialová, Kateřina Holzmannová, Matěj Chytrý, Dominika Krčálová, Andrea Levine, Natálie Pokorná, Petr Strejček, Viktorie Svobodová, Klára Šustrová